

Biuletyn Informacyjny

Stowarzyszenia Przyjaciół Misji Franciszkańskich

Nr 15/2020

Drodzy Przyjaciele Misji i Misjonarzy

W ostatnich miesiącach wszyscy doświadczamy utrudnień związanych z pandemią koronawirusa. Sytuacja ta nie ominęła również krajów misyjnych. Pandemia stała się przyczyną nieopisanego cierpienia ludzi na całym świecie. Coraz trudniejsza staje się sytuacja w ubogich krajach misyjnych, gdzie bez naszej pomocy bardzo wiele osób może stracić życie. Zamknięte kościoły, granice, ograniczenia przemieszczania się, ograniczenia możliwości ewangelizacji i sprawowania kultu religijnego, to codzienne zmagania naszych Misjonarzy. Z tego powodu Misjonarze musieli odwołać zaplanowany wcześniej już urlop w Polsce. Tegoroczne urlopy będzie trzeba odroczyć na przyszły rok. W związku z epidemią wszystko stało się bardziej skomplikowane. Ludzie mają trudności z uzyskaniem pomocy medycznej a także z pozyskaniem środków do życia. W międzyczasie Togo i tereny, gdzie pracują nasi Współbracia zostały dotknięte ulewami deszczami i powodzią. Domki, które w większości są z gliny pod wpływem wilgoci i deszczu się rozpadły.

Sama choroba w różnym stopniu dotknęła naszych Misjonarzy. Między innymi Bp Antoni Bonifacy Reimann przebywał w szpitalu w Santa Cruz. Szczęśliwie wraca do zdrowia. Biskup przekazuje wszystkim podziękowanie za pomoc w organizacji szpitala do chorych na covid 19. Szpital działa, ale bez tej pierwszej pomocy materialnej ludzi dobrej woli, powstanie szpitala nie byłoby możliwe. Wszystkim dobrodziejom przesyła wielkie podziękowanie za modlitwę i wszelką pomoc materialną.

Wraz z Misjonarzami prosimy Was o modlitwę za kraje misyjne, za ofiary pandemii, klęsk żywiołowych i za ich rodziny.

Kończy się Adwent. Z radością ale też z niepewnością i pewnie z lękiem oczekujemy świąt Bożego Narodzenia. Jakie one będą? Czy dane nam będzie spędzić je w gronie rodzinnym? Uczestniczyć w Eucharystii? Trudno na te pytania dziś odpowiedzieć, bo sytuacja jest dynamiczna a ograniczenia związane z pandemią utrudniają normalne funkcjonowanie. Jedno jest pewne. Żadne ograniczenia nie są w stanie zabronić narodzenia Boga w naszych sercach. W duchowy sposób łamiemy się z Wami opłatkiem wyrażając wdzięczność za Waszą życzliwość, modlitwę i materialne wsparcie.

Wdzięczny za Wasze serce i współpracę misyjną, życzę każdemu z Was błogosławionych i mimo ograniczeń - rodzinnych Świąt Bożego Narodzenia. Niech Narodzony Zbawiciel błogosławi każdy Wasz dzień i trud. Dobrego, zdrowego i pełnego pokoju Nowego 2021 Roku. W imieniu Zarządu i wszystkich członków Stowarzyszenia życzę

Karol Gawlik - Przewodniczący Zarządu

Drodzy Przyjaciele Misji Franciszkańskich. Dzięki Wam pomagamy wspólnotom w krajach, w których pracują Misjonarze franciszkańscy z Prowincji św. Jadwigi we Wrocławiu. Są to: Ziemia Święta: O. Eleazar Wroński, O. Włodzimierz Mamala, O. Teofil Niewiński; Boliwia: O. bp Bonifacy Antoni Reimann, O. Feliks Skrzydło, Br. Feliks Skrzypacz; Maroko: O. Simeon Stachera, Malawi: O. Sebastian Unsner, Togo: O. Rafał Segieth, O. Robert Jurzysta, Kazachstan: O. Bogumił Bednarski, O. Julian Mańkowski, O. Łazarz Żukowski, Br. Adam Kokoszka, Ukraina: Br. Waldemar Czarnocki.

W tym roku z tytułu odpisu 1% podatku za 2019 r. (13.442,10 PLN) oraz z otrzymanych darowizn mogliśmy zrealizować kolejne projekty misyjne w Malawi, Togo i Ukrainie:

projekt 2018/72 – Zakup wyposażenia do czytelnicy i biblioteki - Togo. 2.060,00 EUR;

projekt 2020/77 - Pomoc dla Kuchni Charytatywnej - Ukraina 1.000,00 EUR;

częściowo projekt 2020/78 - Zakup trzech motocykli dla naszych katechistów – Malawi.

1.000,00 EUR (zakupiono pierwszy).

W imieniu Misjonarzy i wszystkich członków Stowarzyszenia z serca dziękujemy za pomoc, dzięki której realizacja tych projektów była możliwa. W każdy wtorek w Sanktuarium św. Anny na Górze św. Anny modlimy się w intencji dobrodziejów.

Zachęcamy do włączenia się w akcję „**Paczka świąteczna**”, która jest wynikiem listu O. Roberta Jurzysty:

Witam. Pozdrawiam serdecznie Wszystkich Przyjaciół Misji. Pamiętamy w naszych modlitwach o Was wszystkich szczególnie w tych ciężkich czasach koronawirusa. Jest jeszcze ciężko. Jeszcze jesteśmy zablokowani. Wszystko jest pozamykane. Kościoły, kaplice, meczety, szkoły. Czekamy więc cierpliwie, aby zacząć naszą pracę. Co zrobić, koronawirus dotarł i tutaj. Ludzie jednak jakoś inaczej to wszystko przeżywają. Trochę ludzi zmarło, są zarażeni (300), tych się leczy w wielkich miastach, gdzie porobiono centra dla chorych. Tak podają statystyki, czy to prawda? My staramy się uświadamiać ludzi i pomagamy jak możemy potrzebującym i tym najbardziej. W zakupie żywności (bo w tym czasie panuje pora głodowa), lekarstw i środków dezynfekcyjnych. To wszystko kosztuje. W Afryce jest inny świat. Świat bogatych i biednych.

My również żyjemy w skromnie, ponieważ przez 5 miesięcy kościoły są pozamykane. Nie ma tacy i innych dochodów. Dlatego zwracam się do Was o wszelką pomoc właśnie w tym ciężkim czasie dla nas wszystkich. O pomoc dla tych najbardziej potrzebujących, aby nie załamali się i mogli żyć jak inni.

Dziękuję też za pamięć i wszelką pomoc, jaką otrzymuję na potrzeby mojej misji w Barkoissi. Osobiście za wiele niczego nie potrzebuję, choć też mam swoje potrzeby, tak jak każdy człowiek.

Teraz w Niedzielę zaczynamy Advent więc małymi krokami zbliżają się Święta Bożego Narodzenia. Jakie one będą ?...

Jednak mimo ciężkiej sytuacji jakim jest epidemia, myślę wraz z moim wikarym, by jak co roku zorganizować Boże Narodzenia dla naszych dzieci i dać im trochę radości. Szukam więc trochę pomocy wśród Was abyście nam pomogli w zakupie prezentów dla naszych dzieci. Robimy im małą paczkę, jakieś ciuszki, tapetki (klapki) zabawki, trochę słodczy.

Mam też 15 katechistów, to oni wiele nam pomagają w naszej pracy misyjnej - ewangelizują za darmo (za Bóg Zapłać) opiekując się wspólnotami we wioskach. Na święta Bożego Narodzenia czy Wielkanoc robię im małe prezenty w formie małej koperty (10 - EURO) aby im jakoś wynagrodzić. Dlatego proszę jeżeli możecie nam pomóc w realizacji naszego pomysłu, to bym był bardzo wdzięczny.

Wiem, że sytuacja w Polsce i w Europie jest teraz ciężka, mimo to myślę, że jeżeli każdy pomoże choć trochę, to damy radę, aby zrealizować pomoc i sprawić wiele radości tym, którzy na co dzień za wiele nie mają.

Bogu Niech będą dzięki za wszelką ofiarę. I Wam moi kochani dziękuję w imieniu Kościoła Misyjnego za wszelką pomoc. Błogosławię + O. Robert
Pokój i Dobro.

PROJEKTY MISYJNE NA ROK 2021

Aktualnie na realizację oczekują projekty:

Projekt 2019/75 - Pomoc w utrzymaniu i naprawach środków transportu (wznowiony).

O. Sebastian Unsner (Malawi) pracuje w parafii, która liczy obecnie około 12 tysięcy wiernych. Razem z wikarym, ma do obsługi 25 stacji misyjnych. Teren parafii jest pagórkowato-górzysty i obejmuje ponad 1000 km². Franciszkanie mają do dyspozycji samochód Ford Ranger pick-up, 4x4 oraz motocykl Honda 250, 125cc. Samochód ma 10 lat, a motocykl – 19 lat. Naprawy są kosztowne. Części zamienne są bardzo drogie, bo są sprowadzane z RPA. Oprócz głównej drogi, która łączy Dowa ze Stolicą Malawi, Lilongwe, inne drogi są polne, pełne dziur i wybojów. W porze deszczowej niektóre z nich są nieprzejezdne. Parafia nie miała własnego pojazdu, ale rozpoczęła się zbiórka pieniędzy, żeby kupić używany samochód, udało się, ale on nie nadaje się w porze deszczowej na wyjazdy do stacji. Służy za to dobrze, gdy trzeba jechać do Lilongwe albo na zebrania dekanalne. W chwili obecnej Franciszkanie używają własnych środków transportu również na potrzeby parafii. Paliwo do obsługi tak dużej parafii, to też bardzo duży koszt. Ludzie starają się w miarę możliwości pomagać, ale to kropla w morzu potrzeb. Z tą prośbą O. Sebastiana o wznowienie projektu, który pomoże Misjonarzom w pracy duszpasterskiej. Cena oleju napędowego i benzyny wzrosła o prawie 20% w porównaniu z rokiem ubiegłym. A to pociągnie za sobą także wzrost innych cen.

Projekt 2020/76 - pomoc dla poszkodowanych w wyniku Covid 19. Togo.

O. Robert Jurzysta pisze: Jestem misjonarzem z Prowincji Świętej Jadwigi. Na misjach 27 lat: w Togo, Burkina Faso i obecnie znów w Togo od kilku lat.

Jestem proboszczem młodej parafii w Barkoissi Męczenników z Ougandy utworzonej 5 lat temu. Do parafii przynależy kilkanaście wiosek. Ludność mieszkająca tutaj to wyznawcy religii tradycyjnej, chrześcijanie, muzułmanie. Nasza sytuacja już od kilku miesięcy w wyniku pandemii COVID19 jest ciężka. Pozamykano granice, zakazano zgromadzeń, zamknięto szkoły, kościoły, meczety i targowiska, które dawały tutaj ludziom utrzymanie.

To wszystko spowodowało, że ludzie stali się bardzo ubodzy i biedni. Obecny czas dla ludzi stał się bardzo trudny. Brak żywności, lekarstw i szpitali. Ludzie cierpią duchowo odłączeni od praktyk religijnych.

Oczywiście staramy się im pomóc, ale też nie mamy za wiele środków pomocy. Ludziom zaczyna brakować podstawowych środków do życia jak np. żywności czy środków higieny, więc staramy się w miarę możliwości pomagać. Dlatego ta prośba o dalszą pomoc dla ludzi w zakupie żywności, środków dezynfekcyjnych, masek.

Oczywiście że już otrzymaliśmy pomoc na ten cel wcześniej z Polski od organizacji kościelnej "Kościół w Potrzebie", przez co mogliśmy już na początku pomóc w walce z koronawirusem. Staraliśmy się pomagać ludziom poprzez formację różnego rodzaju jak np. uświadamianie ich jak żyć i zachowywać się podczas tego trudnego czasu. (Mycie rąk, noszenie masek, unikanie spotkań....)

Ludzie byli i są wspierani przez naszą parafię, pomagamy w dostarczeniu środków dezynfekcyjnych, rozdawaniu masek, ale przede wszystkim żywności, której w tym czasie brakuje.

Ale to wszystko tylko garstka na nasze tutejsze potrzeby.

Dlatego teraz jeszcze ta prośba do Was o dalszą pomoc dla ludzi w tym ciężkim czasie, który dalej panuje tutaj w Togo.

Projekt 2020/78 - Zakup trzech motocykli dla katechistów. Malawi.

O. Sebastian Unsner pisze: Pracuję w parafii razem z wikarym, mamy do obsługi 25 stacji misyjnych. Teren naszej parafii jest pagórkowato-górzysty i obejmuje ponad 1000 km². Ogromną pomocą w katechizacji na tak dużym terenie są nasi katecheci. Niestety nie funkcjonuje tutaj transport publiczny, dlatego praca na tak rozległym terenie jest dla nich dużym problemem.

W związku z tym zwracam się do Stowarzyszenia Przyjaciół Misji Franciszkańskich o dofinansowanie zakupu trzech motocykli dla naszych trzech katechistów. Posiadanie własnego środka transportu ułatwi dotarcie do odległych miejscowości należących do naszej parafii. Pozwoli tym samym więcej czasu poświęcić ludziom na ewangelizację i edukację naszych parafian.

Projekt 2020/79 - przekształcenie starego kościoła w dormitorium. Malawi.

Z listu O. Sebastiana Unsner: Nasza parafia jest podzielona na 6 rejonów duszpasterskich. W każdym rejonie jest główna stacja misyjna, do której należy kilka innych sąsiadujących stacji. Stacja Bimphi jest jedną z takich głównych stacji, a należą do niej cztery inne stacje. Podczas wielkich uroczystości w ciągu roku, odprawiamy Msze św. w tych głównych stacjach, na które przychodzą także wierni z tych sąsiadujących stacji. W stacji Bimphi znajduje się stary kościół, którego nie używamy. Nieużywany niszczeje, a szkoda, bo ktoś go kiedyś zbudował, żeby służył wspólnocie wiernych. Chciałbym ten stary, nieużywany kościół zamienić na dormitorium, gdzie dzieci przygotowujące się do przyjęcia sakramentów mogłyby przenocować. Do tej pory muszą iść do parafii (10 - 15 km), ponieważ w Bimphi nie mamy dla nich miejsca na spanie. Aby zrealizować ten projekt potrzebuję Waszej pomocy. Parafianie ze stacji Bimphi są gotowi wypalić cegłę, przynieść piasek i kamienie na budowę, a także żywić murarzy, którzy będą zamieniać kościół na sypialnię. Proszę o pomoc w wysokości €4000. Nie wiem czy to wystarczy, gdyż ceny zmieniają się bardzo szybko i trudno jest podać konkretne liczby, które będą podobne do tych za dwa miesiące.

Projekt nr 2020/80 - Pomoc dla Kuchni Charytatywnej. Ukraina

Br Waldemar Czarnocki pisze: Co roku o tej porze nasza Kuchnia Charytatywna pszuka sponsorów i ludzi dobrej woli, by zebrać środki na tradycyjne spotkanie wigilijne i wiosną wielkanocne, dla biednych i bezdomnych, którymi opiekujemy się już od wielu lat. Ograniczenia związane z koronawirusem uniemożliwią nam spotkanie w dotychczasowej formie ale szukamy rozwiązań, by wspomóc podopiecznych w tym trudnym czasie.

Nasza kuchnia charytatywna pomimo panującej pandemii koronawirusa, nadal stara się pomagać „naszym” potrzebującym, chorym, starszym, bez środków do życia i bezdomnym. Na dzień dzisiejszy pomoc ta polega na dostarczaniu im 3 razy w tygodniu chleba oraz raz na dwa tygodnie samego prowiantu jak: kasza, ryż, makarony, olej... Również raz w tygodniu dostarczamy potrzebującym środki higieniczne. Chorym potrzebującym kupujemy lekarstwa i środki opatrunkowe. Często zdarza się, że trzeba samotnym matkom pomóc w opłacie chesnego i światła.

Trwa nabór i weryfikacja kolejnych wniosków na 2021 rok.

Wzorem lat ubiegłych i w oparciu o cele wskazywane przez darczyńców, chcemy naszą pomocą finansową wesprzeć głównie projekty:

1. edukacyjne – dla szkół w Malawi, Togo i w Tarnopolu w Ukrainie w tym opłaty za szkołę, zakup podręczników i przyborów szkolnych, zakup wyposażenia klas, świetlic i bibliotek;
2. wspomagać działalność kuchni charytatywnej, gdzie od wielu już lat posiłek otrzymują ludzie biedni, niezaradni życiowo, wykluczeni na margines społeczeństwa;
3. wspierać działalność misjonarzy na rzecz rozwoju lokalnych wspólnot w tym również pomoc dla katechistów i pomoc w podstawowym utrzymaniu misjonarzy.

Informacje o projektach dostępne są na naszej stronie internetowej www.pomagam-misjom.pl.

„Chwała na wysokości Bogu, a na ziemi pokój ludziom dobrej woli”

Moi Drodzy!

Piszę do Was, bo zbliża się koniec tego roku i zbliżają się też Święta Bożego Narodzenia. Witam Was ponownie z Dowa, z naszej parafii pod wezwaniem św. Benedykta Afrykańczyka, franciszkanina. Odzywam się po długim milczeniu. Planowałem napisać ten list już na początku tego roku, a piszę go dopiero na koniec, dlatego kilka spraw, o których będę pisał, dotyczy także ubiegłego roku, 2019.

Pandemia koronawirusa pokrzyżowała wiele naszych planów. Dla wielu ten rok skończył się przedwcześnie. Wieczny odpoczynek racz im dać Panie.

Praca duszpasterska też była utrudniona w tym roku. Co prawda, w Malawi kościoły były zamknięte tylko przez trzy tygodnie, ale od marca nie mamy nauki religii dla dzieci i młodzieży, a katechumeni też odpoczywają. Nadal przestrzegamy różnych nakazów, jak np. mycie rąk i zakładanie masek w kościołach, ale ma to miejsce tylko w kościołach i to głównie w katolickich. Staramy się robić to, co jest możliwe do zrobienia: odprawiamy Msze św., słuchamy spowiedzi, chrzczymy dzieci i chodzimy do chorych, ale tylko w wyjątkowych sytuacjach.

W tym roku nie mogliśmy odwiedzić chorych i starszych parafian w naszych stacjach misyjnych, jak to robimy co roku. Od początku pandemii, tutaj w Malawi był to początek kwietnia, około 6100 osób było, albo jeszcze jest, dotkniętych tym wirusem, a 185 osób zmarło. Powinniśmy być za to wdzięczni, ale nie widać tego na co dzień, niestety. Także w spokojnym państwie, jakim jest Malawi, jest dużo problemów, często dlatego, że brakuje miłości i wzajemnej życzliwości.

Nadal jestem proboszczem tutaj w Dowa, już ósmy rok, i pracuję razem z moim wikarym, który jest tylko trzy lata młodszy ode mnie, a jest nim O. Symeon Mteteka, pochodzący z południowej części Malawi.

Znamy się z Symeonem od trzydziestu lat i, jak na razie, pracuje nam się dobrze razem. O. Symeon jest bardzo pomocny, jeśli chodzi o prace duszpasterską, ale także jeśli chodzi o znajomość tutejszej kultury, zwyczajów i ludzi. Pomaga mi odkrywać i zrozumieć wiele spraw, które były przede mną ukryte, bo ludzie nie mają jednak takiego zaufania do misjonarza z Europy, jak do swojego kapłana. Wiedziałem od dawna, że nie mówią mi wszystkiego, co chciałbym wiedzieć, a teraz wiem, przynajmniej częściowo, czego mi nie mówili. Jestem więc uczniem, ale tak już jest w naszym życiu – uczymy się codziennie, jeżeli oczywiście chcemy się uczyć, i będziemy się uczyć aż do śmierci. Ilość lat przeżytych i przepracowanych tutaj w Malawi nie zmienia faktu, że nigdy nie będę „swój”. To mnie jednak nie zniechęca, bo czuję się tutaj jak u siebie w domu.

Wikary, z którym pracowałem przez niecały rok, O. Stanley Muhekiwa, kilka tygodni po moim powrocie z urlopu, pod koniec października ubiegłego roku, opuścił parafię i nasz Zakon, i jest teraz księdzem diecezjalnym w Archidiecezji Blantyre, z której pochodzi. Było mi bardzo przykro z tego powodu, podobnie jak moim malawijskim współbraciom. Cieszyliśmy się, gdy był wyświęcony na kapłana w lipcu 2018 r. Byliśmy wszyscy na tej uroczystości, a także na Mszy św. prymicyjnej. Znałem go od kiedy przyjechał do Dowa po raz pierwszy, aby się z nami spotkać, a był to rok 2005. Coś mu nie pasowało w naszym Zakonie i w naszej prowincji zakonnej. Oby mu wszystko pasowało na nowym miejscu, tego mu życzymy.

Mamy, jako Franciszkanie, niewiele powołań w Malawi, ale jednak mamy. Kleryk Kizito Freser Chipata jest na drugim roku filozofii w Lusace, w Zambii, a kleryk Amos Daniel, pochodzący z naszej parafii – jest na drugim roku teologii w Jerozolimie. Jesteśmy z niego bardzo dumni. Kleryk Amos został wybrany, razem z dwoma innymi klerykami (jeden pochodzący z Kenii, a drugi – z Burundi), spośród ponad dwudziestu kleryków naszej prowincji, którzy rozpoczęli studia teologiczne w ubiegłym roku. Dwóch innych zostało wysłanych do Włoch, a reszta studiuje w Nairobi, w Kenii. Mamy też dwóch postulantów, którzy obecnie przebywają w Tanzanii, gdzie znajduje się nasz postulat. Właściwie to zakończyli już ten okres

formacji, a teraz czekają na wstąpienie do nowicjatu w Ugandzie. Niestety, granice tego państwa są nadal zamknięte, ale słyszałem, że ta sytuacja ma się wkrótce zmienić i postulanci rozpoczną wreszcie nowicjat. Była to trudna sytuacja i dla nich i dla ich wychowawców. Nikt jednak tego nie planował.

Ważną sprawą, po powrocie z urlopu w ubiegłym roku, było zatroszczenie się o kościoły w stacjach misyjnych, które były w budowie. Nasi parafianie nie mają większych problemów z zebraniem pieniędzy na to, żeby zbudować fundamenty i mury, ale potem jest gorzej, gdy trzeba pomyśleć o kupnie desek i blachy. Te materiały są bardzo drogie. Pospieszyłem im z pomocą, a mogłem to zrobić dzięki finansowej pomocy jaką uzyskałem od wielu dobrych ludzi w mojej rodzinnej parafii oraz w parafiach, które odwiedziłem podczas mojego urlopu, a także od znajomych sióstr zakonnych, nie zapominając, oczywiście o Referacie Misyjnym na Górze św. Anny, i Stowarzyszeniu Przyjaciół Misji Franciszkańskich, o dobrodziejach z Niemiec, zwłaszcza o moich współbraciach. W tym miejscu pragnę, jeszcze raz, podziękować serdecznie wszystkim za wsparcie projektów, które przedstawiłem, a także za wszelkie dowody miłości i życzliwości. Było ich tak dużo, że trudno mi je nawet wszystkie pamiętać.

Nie było to pierwszy raz, bo wsparcie w mojej pracy misyjnej w Afryce otrzymuję od trzydziestu lat. Dziękuję bardzo. Za pieniądze, które udało mi się uzbierać, położyliśmy dachy na dwóch kościołach: w stacji Kambola i w stacji St. Julio; zbudowaliśmy mury nowego kościoła (do wysokości dachu) w stacji St. Louis i skończyliśmy budowę kościoła w stacji Magwero. Na ten ostatni projekt większość pieniędzy pochodziła od indywidualnego sponsora z USA.

Pomogłem też, uczącej się w szkołach średnich, młodzieży, płacąc za ich naukę. Pomogłem grupie kobiet chorych na Aids, które wspierają się nawzajem. Kupiłem dla nich mąkę kukurydzianą, żeby one i ich dzieci nie cierpiały głodu. Nie wszyscy mieli dobre żniwa w ubiegłym roku. W styczniu i w lutym wielu parafian cierpiało głód, nie tylko te wspomniane kobiety. Tak jest, niestety, co roku, także z powodu złego planowania na przyszłość. Pomagałem, jak mogłem, dzięki pomocy dobrych ludzi. Piszę to wszystko nie po to, żeby się chwalić, bo nie moja w tym zasługa, ale po to, żeby wszyscy, którzy pomogli, wiedzieli, że ich pieniądze nie zostały zmarnowane. Parafianie, którzy skorzystali z tej pomocy, byli za to bardzo wdzięczni.

Od początku tego roku mamy problemy z naszym samochodem Ford Ranger, pick-up, który służył nam dobrze przez 10 lat. W tym roku jednak jest bardzo często w naprawie i ciągle coś nowego musi być wymienione albo naprawione. Straciliśmy już sporo pieniędzy na te wszystkie naprawy. Przez kilka miesięcy, gdy samochód był w warsztacie, dojeżdżaliśmy do stacji misyjnych na motocyklach, jako pasażerowie. Mamy też mały samochód osobowy, który został kupiony dwa lata temu przez naszych parafian, ale on nie nadaje się w porze deszczowej na wyjazdy do stacji.

Służy nam za to dobrze, gdy musimy jechać do Lilongwe albo na zebrania dekanalne. Mamy nadzieję, że te kłopoty to już przeszłość, ponieważ dwa tygodnie temu, dzięki pomocy kilku organizacji, m.in. także Miva Polska, mogliśmy kupić nowy samochód, także Ford Ranger, pick-up. Mamy nadzieję, że będzie nam służył dobrze przez wiele lat. W parafii, w której jest 25 kościołów do obsługi, samochód jest bardzo potrzebny.

Takie to są nasze radości i troski. Nasi parafianie dbają o nas, jak tylko potrafią. Są wdzięczni za to, co dla nich robimy. Są także wdzięczni wszystkim, którzy im pomagają poprzez naszą posługę.

Ja dziękuję, jeszcze raz, w ich imieniu i w moim własnym za wszelką pomoc. Dziękuję za Wasze modlitwy i ofiary, za wyrazy życzliwości i miłości, za każde dobre słowo.

Życzę Wam wszystkim spokojnych, zdrowych i pełnych miłości Świąt Bożego Narodzenia, które na pewno będą inne, niż w innych latach. Z powodu izolacji, będziemy musieli znaleźć inne sposoby na okazanie sobie miłości. Zaś na Nowy Rok życzę pokoju i dobra. Niech Was wszystkich Pan Bóg błogosławi i strzeże! Szczęść Boże.

Pamiętający w modlitwie,
o. Sebastian Unsner OFM

Papieskie intencje modlitewne na rok 2021.

Często podczas nabożeństw słyszy się słowa: "pomódlmy się w intencjach Ojca Świętego". Zwykle wydaje się, że jest to taka zwykła modlitwa za Papieża, np. o błogosławieństwo czy o zdrowie dla niego. W rzeczywistości jest to modlitwa w intencjach, które Ojciec święty wyznacza na dany miesiąc i w których on sam się modli, a nie za niego samego.

Na początku 2020 roku Ojciec Święty Franciszek wyznaczył następujące intencje na poszczególne miesiące 2021 roku:

Styczeń

Intencja ewangelizacyjna — Braterstwo ludzkie - Aby Pan dał nam łaskę, byśmy żyli w pełnym braterstwie z braćmi i siostrami z innych religii, modląc się za siebie wzajemnie, z otwartością na wszystkich.

Luty

Intencja powszechna — Przemoc w stosunku do kobiet - Módlmy się w intencji kobiet — ofiar przemocy, aby były chronione przez społeczeństwo, a ich cierpienia były dostrzegane i wysłuchiwanie.

Marzec

Intencja ewangelizacyjna — Sakrament pojednania - Módlmy się o to, abyśmy przeżywali sakrament pojednania z odnowioną głębią, żeby cieszyć się nieskończonym miłosierdziem Bożym.

Kwiecień

Intencja powszechna — Podstawowe prawa - Módlmy się za osoby, które narażają swoje życie, walcząc o podstawowe prawa w dyktaturach, w reżimach autorytarnych, a nawet w przeżywających kryzys demokracjach.

Maj

Intencja powszechna — Świat finansów- Módlmy się, aby odpowiedzialni za finanse współpracowali z rządami w celu uregulowania sfery finansowej i chronienia obywateli przed jej zagrożeniami.

Czerwiec

Intencja ewangelizacyjna — Piękno małżeństwa - Módlmy się w intencji ludzi młodych, którzy przygotowują się do małżeństwa przy wsparciu wspólnoty chrześcijańskiej — aby wzrastali w miłości, z wielkodusznością, wiernością i cierpliwością.

Lipiec

Intencja powszechna — Przyjaźń społeczna - Módlmy się, abyśmy w konfliktowych sytuacjach społecznych, gospodarczych i politycznych byli odważnymi i pełnymi pasji twórcami dialogu i przyjaźni.

Sierpień

Intencja ewangelizacyjna — Kościół - Módlmy się za Kościół, aby otrzymał od Ducha Świętego łaskę i siłę do reformowania się w świetle Ewangelii.

Wrzesień

Intencja powszechna — Ekologicznie zrównoważony styl życia - Módlmy się, abyśmy wszyscy dokonywali odważnych wyborów na rzecz stylu życia powściągliwego i ekologicznie zrównoważonego, ciesząc się z ludzi młodych, którzy się w to zdecydowanie angażują.

Październik

Intencja ewangelizacyjna — Uczniowie misjonarze - Módlmy się, aby każdy ochrzczony był włączony w ewangelizację, gotowy do misji, poprzez świadectwo życia mającego smak Ewangelii.

Listopad

Intencja powszechna — Osoby cierpiące na depresję - Módlmy się, aby osoby cierpiące na depresję albo burnout znajdowały u wszystkich wsparcie i światło, otwierające na życie.

Grudzień

Intencja ewangelizacyjna — Katecheci - Módlmy się za katechetów, powołanych do głoszenia Słowa Bożego — aby byli jego odważnymi i kreatywnymi świadkami z mocą Ducha Świętego.

Drodzy Przyjaciele Misji Franciszkańskich.

Biuletyn Informacyjny powstał po to, by każdy z darczyńców Stowarzyszenia wiedział, co się dzieje z środkami wpłacanymi na rzecz Stowarzyszenia. Co w roku staramy się przysyłać taką informację. Jeżeli Państwo chcą otrzymywać Biuletyn jedynie za pośrednictwem poczty e-mail, to prosimy o przesłanie na adres **spmf@poczta.onet.pl** swojego adresu e-mail wraz z imieniem i nazwiskiem. Biuletyn Informacyjny jest też dostępny na stronie internetowej Stowarzyszenia www.pomagam-misjom.pl

Szanujemy Państwa prywatność, więc jeżeli nie chcą Państwo otrzymywać od nas korespondencji, to prosimy o zgłoszenie tego faktu pocztą tradycyjną lub pocztą e-mail. Dziękujemy za współpracę.

Jeżeli nasza korespondencja dotarła pod niewłaściwy adres, to bardzo przepraszamy.

NAJLEPSZY SPOSÓB NA

Twój 1%!

**Rozlicz się szybko,
wygodnie i bezpiecznie
w programie e-pity,
przekazując nam swój**

podatku

KRS 0000286552.

Kontakt:
**Stowarzyszenie Przyjaciół
Misji
Franciszkańskich**
im. O. Dominika Kiescha
ul. Klasztorna 6,
47-154 Góra św. Anny
mail: spmf@poczta.onet.pl
www.pomagam-misjom.pl

**Znajdź nas na
Facebook**

Konto Stowarzyszenia:
IBAN: PL 98 1090 2239 0000 0001 0756 1761
BIC/ SWIFT: WBKPPLPP

Darowizny i wpłaty zagraniczne - należy podać nr IBAN i Swift Stowarzyszenia.
Przekazując darowiznę na rzecz naszego stowarzyszenia,
można skorzystać z ulgi przy rozliczaniu się z Urzędem Skarbowym.

Informacja o Przetwarzaniu Danych Osobowych

1. Administratorem Państwa danych osobowych, jest Stowarzyszenie Przyjaciół Misji Franciszkańskich im. O. Dominika Kiescha z siedzibą ul. Klasztorna 6, 47-154 Góra Św. Anny, e-mail: spmf@poczta.onet.pl
2. Stowarzyszenie wyznaczyło Inspektora ochrony danych. Kontakt z Inspektorem możliwy jest listownie, pisząc na adres Stowarzyszenia: ul. Klasztorna 6, 47-154 Góra Św. Anny, z dopiskiem: Dane osobowe., elektronicznie poprzez adres e-mail spmf@poczta.onet.pl
3. Przekazane nam Państwa dane osobowe przetwarzane są w celach:
 - a. Zawarcie i wykonanie umowy, w tym kontaktowanie się w związku z jej realizacją (deklaracja członkowska/wolontariacka, wpłata na prowadzoną przez nas działalność tytułem darowizny, przekazany 1% podatku, wniosek o pomoc finansową). Art. 6 ust. 1 lit. b Rozporządzenia RODO
 - b. Obowiązek prawny (określony innymi przepisami, np. ustawą o rachunkowości, kodeksem pracy, ustawą o systemie ubezpieczeń społecznych, itp.) w tym archiwizowanie dokumentacji, tj. umów i dokumentów rozliczeniowych. Rozpatrywanie skarg i reklamacji.; Art. 6 ust. 1 lit. c RODO.
 - c. Uzasadniony interes Administratora - możliwość nawiązania i kontynuowania współpracy lub kontaktu, wypełnienie obowiązku statutowego – informowania darczyńców o wydatkowanych środkach pochodzących z darowizn i odpisów 1% podatku Art. 6 ust. 1 lit. f rozporządzenia RODO oraz Statut.
4. Państwa dane osobowe będą przechowywane przez okres wynikający z przepisów prawa w tym podatkowego i rachunkowego dla dokumentów finansowo-księgowych.
5. Każdemu Członkowi/Wolontariuszowi/Darczyńcy/Beneficjentowi przysługuje prawo do:
 - a. uzyskania informacji na temat przetwarzania Danych Osobowych, w tym o kategoriach przetwarzanych Danych Osobowych i ewentualnych odbiorcach danych,
 - b. żądania skorygowania nieprawidłowych Danych Osobowych lub uzupełnienia niekompletnych Danych Osobowych
 - c. żądania usunięcia lub ograniczenia przetwarzania Danych Osobowych - przy czym żądanie zostanie spełnione, jeżeli spełnione zostaną wymogi prawne dotyczące takiego żądania,
 - d. złożenia sprzeciwu – w przypadku przetwarzania danych na podstawie prawnie uzasadnionego interesu Administratora (art. 6 ust. 1 pkt f) RODO),
 - e. przenoszenia Danych Osobowych – poprzez otrzymanie danych od Administratora formie umożliwiającym ich przekazanie wybranemu podmiotowi trzeciemu,
 - f. złożenia skargi do organu nadzorczego Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 - 193 Warszawa – w przypadku stwierdzenia, że Dane Osobowe są przetwarzane sprzecznie z prawem.

Wszelkie wnioski, pytania i żądania związane z przetwarzaniem Danych Osobowych powinny być kierowane na adres siedziby Stowarzyszenia lub e-mail spmf@poczta.onet.pl.